

Chiện chó

An Hoang Trung Tuong 2009-07-10 02:56

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Bọn Lừa hay đem giống chó ra bỉ bai nhau, với cái lối ám chỉ điều gì mà phản trắc, bất nghĩa, đều cáng.

Trung Tướng thì nghĩ bọn chó chúng nó điều biên sách ốc bầu chí blog, chứ không chúng nó chưởi bọn Lừa rúc ốc. Phản trắc, bất nghĩa, đều cáng.. là đứng thú tính loài chó điều có và điều cần.

Loạt tùy bút này Trung Tướng kể tuyên chiến chó. Có thể không sạch nước xinh ngon, đừng chúng, đừng cô chó cậu chó của Trung Tướng, chắc chắn, đẹp hơn lương tri dân phẩm của cái đám Trung Tướng đang kêu bằng Đồng Bào. Điều gì biên hai chữ này ngượng quá đi.

Chiện No1

Tết năm nao quên mẹ Chị Thọt được đồng nghiệp tặng một cậu chó lai Bắc Kinh.

Chị Thọt là hàng xóm Trung Tướng, sống một mình, cha mẹ mất cả, không chồng, không con nuôi, không con đẻ, anh em ruột dường như cũng chẳng còn.

Chị Thọt thuở bé bị bệnh sao ý, khiến chân trái ngắn hơn chân phải độ hai chục phân, nên dù chị rất đẹp, nghề ngỗng tử tế, vườn chả kiếm nủi thẳng chồng què quặt. Bọn giai bưng bưng lảng cháng thăm chị, khi rút lui thường bầu, rằng chân thế làm sâu rửa bát, làm sâu quét nhà, làm sâu giặt áo. Địt mẹ, cứ như thể chức năng con vợ Lừa chỉ gồm mỗi giặt áo quét nhà rửa bát.

Cậu chó của Chị Thọt lai đời ép mấy chả rõ, to kênh như mọi chó Lừa, lông ba màu đen trắng đỏ chấp vá loạn bậy, mũi ướt mắt nhồi, biết ỉa đái đúng toa-lét, biết ngồi xổm hóng cơm, biết vẫy đuôi khi được nhắc, đại khái đẳng cấp hơn hẳn chó Lừa. Tên cậu là Thủy Thủ.

Chị Thọt yêu Thủy Thủ hơn ông pa Trung Tướng yêu anh em Trung Tướng, hơn bà ma thằng Hắc Lào yêu anh em nó, hơn mọi liên ông liên bà trên thế gian này yêu con cái mình. Trung Tướng nghĩ thế.

Sáng sáng Thủy Thủ đến Sở cùng Chị Thọt, trong rọ xe chị, quả rọ thừa riêng phố Hàng Thùng, có đệm da, có mui che, có khay nước.

Chiều chiều Thủy Thủ lại từ Sở về cùng Chị Thọt. Tót khỏi rọ xe, cậu kiểng chân cào cửa, mồm tru liên thoảng, ra điều, đến nhà mình rùi mẹ ơ đến nhà mình rùi. Chị Thọt vừa quát, yêm nào giai ngoan yêm nào mẹ mở hăng, vừa hí húi lục chìa khóa. Dáng chị lệch vẹo, giọng chị âu yếm, giỏ đồ ăn vút một bên. Hạnh phúc là thế chứ dẻo gì.

Đi công tác, Chị Thọt mang Thủy Thủ gởi Trung Tướng. Lần nầu chị cũng đưa Trung Tướng vài trăm ngàn, nhét phong bao cẩn thận, là tiền ăn cho Thủy Thủ.

Chị thút thít dặn, Trung Tướng, thương chị, đừng bắt Thủy Thủ ăn cứt nha cậu. Tiêu chuẩn nó ngày năm ngàn, đừng cậu mua mười mười hai ngàn gì cũng được, thiếu vay đâu dùm chị chị giả sau nhé.

Trung Tướng bấu, giới ôi bà lắm chiện, chó nầu chả ăn cứt. Chó ăn cứt như bà uốn bê-ni-xi-lin ý. Kháng sinh đấy. Chó không ăn cứt dặt dẹo như con thần lần phát tởm.

Mắt Chị Thọt sưng mọng rất nhanh, xin cậu, Trung Tướng, cậu thương chị. Rùi chị xụt xùi nấc. Thân còng sang một bên.

Trung Tướng bấu, nầu nầu em đùa đấy, ai dám tròng công tử nhà chị.

Ở với Trung Tướng, Thủy Thủ rất biết điều, ngày đi đứng khúm núm, đêm nằm yên không sửa bóng. Ngoan thế chứ.

Dùng phát, Thủy Thủ bị bắt trộm.

(Nạp bữa cho văn là công việc rất nhàm chán, thôi mai tiếp tục)

(@2007)

(Phần sau chỗ này này)

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2009-07-11 12:11\) #50](#)

Bài tên Bít bốt là của tên nàu biên cho tên Ma mà hay thế nhờ?